

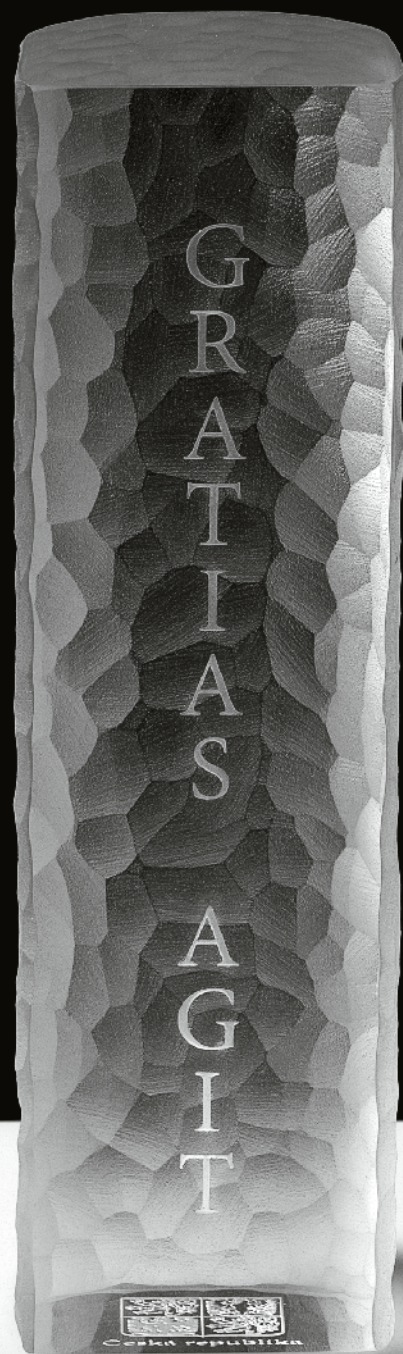


**GRATIAS
AGIT
MMXXVI**

GRATIAS AGIT MMXXVI

CENA MINISTERSTVA
ZAHRAŇIČNÍCH VĚCÍ
ČESKÉ REPUBLIKY





**GRATIAS
AGIT**
MMXXVI

SEZNAM LAUREÁTŮ
LIST OF LAUREATES

TOMÁŠ CIHLÁŘ
USA

TOM DOLEŽAL
VELKÁ BRITÁNIE / UNITED KINGDOM

VOJTĚCHA FIALOVÁ
VATIKÁN / VATICAN CITY

ALEKSANDER KACZOROWSKI
POLSKO / POLAND

IVO KAHÁNEK
ČR / CZECH REPUBLIC

JAN KOHUT
ČR / CZECH REPUBLIC

GERALDINE ANNA MANOLAS
VELKÁ BRITÁNIE / UNITED KINGDOM

NIELS RANDLØV
DÁNSKO / DENMARK

VÁCLAV SMIL
KANADA / CANADA

DAVID SIVOR
IZRAEL / ISRAEL

JIŘÍ STRACH
ČR / CZECH REPUBLIC

DANIEL VÁVRA
ČR / CZECH REPUBLIC

GALERIE KRAUSE
ŠVÝCARSKO / SWITZERLAND



TOMÁŠ CIHLÁŘ

VĚDEC, VICEPREZIDENT GILEAD SCIENCES
/ SCIENTIST AND VICE PRESIDENT OF GILEAD SCIENCES

USA

Tomáš Cihlář se narodil 14. března 1967 v Chomutově. Je absolventem Vysoké školy chemicko-technologické v Praze, kde vystudoval kvasnou chemii a bioinženýrství. Poté získal vědeckou hodnost kandidáta věd (CSc.) v Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR. Úzce spolupracoval s profesorem Antonínem Holým, jehož práce položila základy moderní antivirové terapie.

Po odchodu do Spojených států amerických v roce 1994 se etabloval ve společnosti Gilead Sciences, kde se vypracoval na pozici viceprezidenta pro virologii a vede strategické projekty výzkumu a vývoje antivirových přípravků. Mezi jeho klíčové úspěchy patří zásadní podíl na vývoji remdesiviru, léku, který sehrál významnou roli během pandemie Covid-19.

V další fázi své kariéry vedl vývoj nové generace preventivní léčby proti viru HIV. Český virolog se se svým týmem postaral o světový průlom v léčbě a prevenci HIV – stál u zrodu látky lenacapavir, kterou lze aplikovat injekčně pouze dvakrát ročně a která téměř stoprocentně chrání před nákazou. Dne 26. srpna 2025 udělila Evropská komise registraci této preventivní injekci s účinností 99,9 %, která byla v červnu téhož roku schválena také americkým Úřadem pro kontrolu potravin a léčiv (FDA) a později též registračními orgány v celé řadě dalších zemí. Lék představuje dosud nejdéle působící formu prevence HIV a znamená zásadní průlom v celosvětovém boji proti HIV/AIDS; po 42 letech od identifikace viru HIV se tak hovoří o možném konci epidemie.

Ing. Tomáš Cihlář, CSc., je dnes vnímán jako jedna z nejvýznamnějších osobností českého původu v oblasti světové biomedicíny.

Na udělení Ceny Gratias agit byl nominován za výjimečný přínos k propagaci české vědy ve světě. Motto Tomáše Cihláře – „Chci dělat vědu, jejímž výsledkem jsou léky“ – dokonale vystihuje jeho celoživotní práci, která zachraňuje a zlepšuje životy milionů lidí. Jeho vedení vývoje remdesiviru a zcela převratný objev léku proti HIV, stejně jako jeho schopnost spojovat českou vědu s globálním výzkumem, představuje vzor výjimečné mezinárodní reprezentace České republiky.

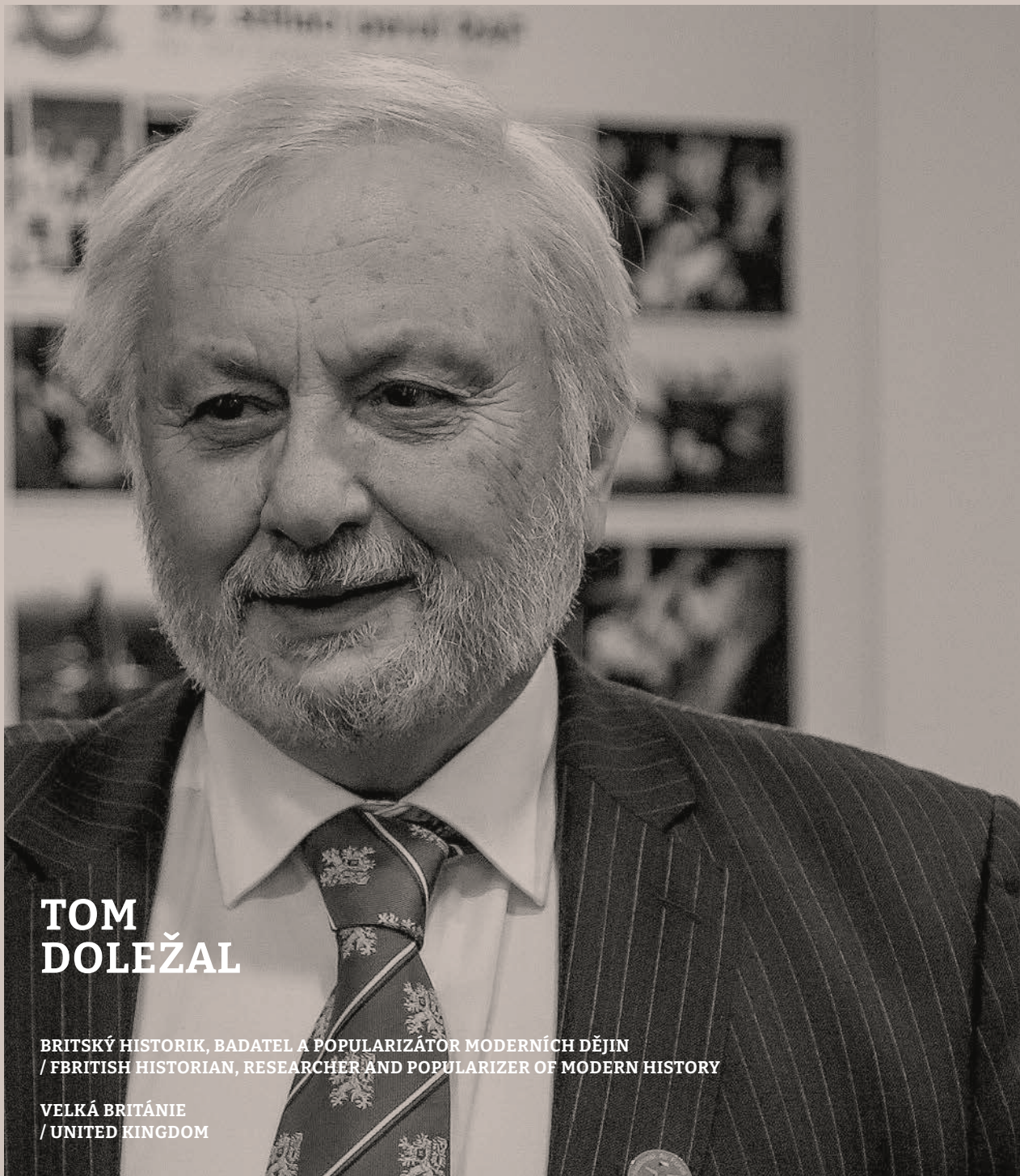
Tomáš Cihlář was born on 14 March 1967 in Chomutov. He graduated from the University of Chemistry and Technology in Prague, where he studied fermentation chemistry and bioengineering. He obtained the Candidate of Sciences (CSc.) degree at the Institute of Organic Chemistry and Biochemistry of the Czech Academy of Sciences. During this period, he worked closely with Professor Antonín Holý, whose research laid the foundations of modern antiviral therapy.

After moving to the United States in 1994, he joined Gilead Sciences, where he has advanced to the position of Vice President for Virology and led strategic antiviral drug research and development programmes. Among his most notable achievements was his key role in the development of remdesivir, a medication that proved important in the fight against COVID-19.

Later in his career, he turned his attention to the development of next-generation HIV prevention therapies. Working with his team, he broke a new ground in the development of HIV medication and prevention. He played a leading role in the development of lenacapavir, a long-acting injectable treatment administered just twice yearly that offers near-complete protection against HIV. Following an FDA approval in June 2025 and clinical studies showing 99.9 per cent efficacy, the treatment received marketing authorisation from the European Commission on 26 August 2025. Additional approvals followed in many other countries. Lenacapavir is the longest-acting form of HIV prevention available, a game changer in the global fight against HIV/AIDS. Forty-two years after the identification of the virus, this may spell and end to HIV epidemics.

Today, Tomáš Cihlář is regarded as one of the most prominent Czech-born figures in global biomedicine.

He has been nominated for the Gratias Agit award in recognition of his role in raising the profile of Czech science across the world. Tomáš Cihlář's personal motto, „I want to do science that results in medicines,“ perfectly sums up a career dedicated to developing treatments that improve and save lives. His role in the development of remdesivir and the radically innovative HIV medication, as well as his ability to interlink Czech scientific talent with the world of international research, make him an exceptional representative of the Czech Republic on the global scientific stage.



TOM DOLEŽAL

BRITSKÝ HISTORIK, BADATEL A POPULARIZÁTOR MODERNÍCH DĚJIN
/ FBRTISH HISTORIAN, RESEARCHER AND POPULARIZER OF MODERN HISTORY

VELKÁ BRITÁNIE
/ UNITED KINGDOM

Tom Doležal se narodil v Praze v roce 1949 do rodiny československého válečného hrdiny a pilota Royal Air Force Oldřicha Doležala, DFC, jednoho z nejvíce vyznamenaných československých pilotů druhé světové války. Odkaz jeho otce, který byl vyznamenán britským Distinguished Flying Cross a v roce 2023 in memoriam státním vyznamenáním České republiky – Medailí „Za hrdinství“, se stal zásadním impulsem pro jeho celoživotní zájem o osudy československých příslušníků RAF.

V roce 1950 s ním jeho rodiče uprchli z Československa v rámci koordinovaného únosu tří letadel – prvního trojitého únosu letadel na světě. Za organizaci tohoto únosu byl jeho otec komunistickým režimem v nepřítomnosti odsouzen k trestu smrti a jeho matka k 25 letům vězení. Po dětství stráveném v Libyi a na Maltě se Tom Doležal usadil ve Spojeném království, kde nejprve profesionálně pracoval v technickém průmyslu a později v oblasti informačních technologií jako zakladatel vlastní IT konzultační společnosti.

Díky celoživotnímu zájmu o leteckou historii druhé světové války přišel zásadní moment v roce 1991, kdy se v Praze zúčastnil rehabilitačního ceremoniálu československých letců RAF. Tato zkušenost ho vedla k rozhodnutí systematicky zkoumat jejich životy, shromažďovat archivní materiály, osobní dokumenty a artefakty a zpřístupňovat je veřejnosti. Využíval přitom jak osobní vazby na komunitu veteránů, tak své odborné znalosti v oblasti digitalizace.

V roce 2010 spoluzaložil organizaci Free Czechoslovak Air Force Associates Ltd. (FCAFA), kde je předsedou. Archiv této organizace se postupně stal nejrozsáhlejším a nejdůvěryhodnějším zdrojem informací o československých letcích RAF mimo Českou a Slovenskou republiku. Díky dvojjazyčnému zpracování slouží nejen rodinám veteránů, ale také historikům, muzeím, autorům, odborným publikacím i médiím.

Tom Doležal dlouhodobě působí jako dobrovolník a odborný konzultant řady britských i českých pamětových institucí, včetně Battle of Britain Memorial v Capel-le-Ferne a Kent Battle of Britain Museum v Hawkinge, kde se podílí na rozšiřování expozic věnovaných československým letcům. Jeho odbornost byla klíčová také při realizaci památníku Okřídleného lva (Winged Lion Memorial) v Praze, pro který osobně poskytl jména všech 2534 československých letců RAF.

V letech 2018–2019 se spolu se svými kolegy podílel na návštěvě všech známých hrobů československých letců RAF ve Spojeném království i v zahraničí, čímž se FCAFA stala jedinou organizací, která tento úkol realizovala v celosvětovém měřítku – a v této činnosti pokračuje i nadále. Aktivně se rovněž podílel na vzniku nových památníků československým letcům ve Spojeném království, včetně Czech Four-Leaf Clover, Czechoslovak Battle of Britain a pamětních desek Tomáše Glasera v Hawkinge a památníku Josefa Františka v Londýně.

Svou dlouhodobou badatelskou, organizační a popularizační činností Tom Doležal významně přispěl k uchování historické paměti československého odboje, k prohlubování česko-britských vztahů a k šíření dobrého jména České republiky v zahraničí.

Tom Doležal was born in Prague in 1949 to the family of Czechoslovak war hero and Royal Air Force pilot Oldřich Doležal, DFC, one of the most decorated Czechoslovak pilots of World War II. The legacy of his father, who was awarded the British Distinguished Flying Cross and in 2023 in memoriam the state decoration of the Czech Republic – the Medal „For Valor“, became a fundamental impulse for his lifelong interest in the fate of Czechoslovak RAF personnel.

In 1950, his parents escaped with him from Czechoslovakia as part of the coordinated hijacking of three aircraft – the world's first triple aircraft hijack. For his instigation of this hijack, his father was sentenced to death and his mother to a 25 years prison sentence, in absentia by the communist regime. After spending his childhood in Libya and Malta, Tom Doležal settled in the United Kingdom, where he first worked professionally in the technical industry and later in the field of information technology as the founder of his own IT consultancy.

Having a lifelong interest in WW2 aviation history, a pivotal moment came in 1991, when he attended the rehabilitation ceremony of Czechoslovak RAF airmen in Prague. This experience led him to decide to systematically research their lives, collect archival materials, personal documents and artifacts, and make them available to the public. He used both his personal ties to the veterans community and his expertise in the field of digitization.

In 2010, he co-founded the Free Czechoslovak Air Force Associates Ltd. (FCAFA), of which he is the chairman. The association's archive has gradually become the most extensive and trusted source of information on Czechoslovak RAF airmen outside the Czech and Slovak Republics. Thanks to its bilingual processing, it serves not only veterans' families, but also historians, museums, authors, specialist publications and the media.

Tom Doležal has long been a volunteer and expert consultant to a number of British and Czech memory institutions, including the Battle of Britain Memorial in Capel-le-Ferne and the Kent Battle of Britain Museum in Hawkinge, where he is involved in expanding the exhibitions dedicated to Czechoslovak airmen. His expertise was also key in the implementation of the Winged Lion Memorial in Prague, for which he personally provided the names of all 2,534 Czechoslovak RAF airmen.

In 2018–2019, he and his colleagues participated in visiting all known graves of Czechoslovak RAF airmen in the United Kingdom and abroad, making FCAFA the only organisation to carry out this task on a global scale. A task that they continue to undertake. He was also actively involved in the creation of new memorials to Czechoslovak airmen in the United Kingdom, including the Czech Four-Leaf Clover, the Czechoslovak Battle of Britain and the Tomáš Glaser memorial plaques in Hawkinge and the Josef František Memorial in London.

Through his long-term research, organizational and popularization activities, Tom Doležal has made an extraordinary contribution to preserving the historical memory of the Czechoslovak resistance, to deepening Czech-British relations and to spreading the good name of the Czech Republic abroad.



VOJTĚCHA FIALOVÁ

SESTRA BOROMEJKA Z ŘÍMSKÉ PAPEŽSKÉ KOLEJE NEPOMUCENUM
/ A BORROMEAN SISTER SERVING AT THE PONTIFICAL NEPOMUCENUM COLLEGE IN ROME

VATIKÁN
/ VATICAN CITY

Boromejka sestra Vojtěcha Fialová se narodila v roce 1972 a se třemi sourozenci vyrůstala ve vesničce Rodkov poblíž Bystřice nad Pernštejnem na Vysočině. Po vstupu do Kongregace milosrdných sester sv. Karla Boromejského studovala biochemii na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně s výhledem na práci v kongregační nemocnici v Praze Pod Petřínem. Po noviciátu se však sestra Vojtěcha rozhodla stát se součástí nově vznikající komunity na římské Papežské koleji Nepomucenum, kde působí již 25 let.

Sestra Vojtěcha patří mezi výjimečné osobnosti, které se ve Vatikánu podílejí na šíření dobrého jména České republiky. Její aktivity výrazně přesahují běžné působení v rámci Nepomucenu. Ve spolupráci se zastupitelským úřadem se jí daří výrazně představovat české gastronomické tradice. Jednou z jejích aktivit jsou oblíbené dílny zaměřené na českou gastronomii, které navštěvují krajané, diplomatický sbor i italská veřejnost.

Sestra Vojtěcha zároveň podporuje krajanskou komunitu v Římě v jejich vzdělávacích aktivitách (např. sobotní škola pro děti, přednášky římské pobočky Historického ústavu AV ČR) i kulturních aktivitách (koncerty apod., např. ubytování a zajištění gastronomie pro koncert žáků ZUŠ organizovaný Nadací Magdaleny Kožené). Podílí se také na akci Česko zpívá koledy, která se každoročně koná na náměstí sv. Petra ve Vatikánu.

Působení sestry Vojtěchy významně přispělo k tomu, že Nepomucenum se stalo téměř neodmyslitelnou zastávkou i pro vrcholné představitele českého státu, bez ohledu na jejich vztah ke katolické církvi, a výrazně se zapsalo do povědomí diplomatické komunity. S činností sestry Vojtěchy se seznámili mj. prezidenti a premiéři, nemluvě o bezpočtu ministrů a poslanců.

Sestra Vojtěcha se v roce 2026 po čtvrtstoletí své služby v Římě vrací do České republiky. Během svého působení byla nejen viditelnou a aktivní propagátorkou ČR, kterou představovala především prostřednictvím gastronomických tradic, ale zároveň nenahraditelnou oporou ZÚ Vatikán, jehož akce veřejné diplomacie nezištně podporovala svým nasazením a odbornými schopnostmi.

Věhlas sestry Vojtěchy dokládají i dvě vydané kuchařky: *Recepty sestry Vojtěchy – To nejlepší z nepomucenské kuchyně* (Nakladatelství Portál, 2023) a *Dobrotы sestry Vojtěchy* (Nakladatelství Portál, 2025).

Sister Vojtěcha Fialová of the Sisters of St Charles Borromeo was born in 1972 and grew up with her three siblings in the small village of Rodkov near Bystřice nad Pernštejnem in the Vysočina Region. After entering the Congregation of the Sisters of Mercy of St Charles Borromeo, she studied biochemistry at the Faculty of Science of Masaryk University in Brno with the prospect of working at the Congregation's hospital in Prague's Pod Petřínem. Following her novitiate, however, Sister Vojtěcha decided to join the newly established community at the Pontifical Nepomucenum College in Rome, and has been serving there for the past 25 years.

Sister Vojtěcha is one of the Vatican's remarkable individuals who help promote the good name of the Czech Republic. Her activities extend far beyond her regular duties at the Nepomucenum. In cooperation with the Czech Embassy, Sister Vojtěcha has become a dedicated ambassador of Czech culinary traditions. Her popular Czech cooking workshops regularly bring together members of the Czech community, representatives of the diplomatic corps, and the wider Italian public.

Beyond her work at the College, Sister Vojtěcha supports the Czech community in Rome in its educational projects (such as the Saturday school for Czech children, lectures organized by the local branch of the Institute of History of the Czech Academy of Sciences) and cultural activities (concerts, and other community events). She has assisted in hosting young musicians participating in projects of the Magdalena Kožená Foundation. In addition, she is involved in *Czechia Sings Christmas Carols*, a traditional annual gathering held in St Peter's Square in the Vatican.

Sister Vojtěcha's efforts helped make the Nepomucenum a "must-visit" place for leading representatives of the Czech Republic (regardless of their relationship to the Catholic Church) and raised the profile of the College within the diplomatic community. Her work has been presented to Czech presidents and prime ministers, as well as to many ministers and members of parliament.

After twenty-five years of service in Rome, Sister Vojtěcha will return to the Czech Republic in 2026. During her time there, she has served not only as a highly effective ambassador for the Czech Republic, showcasing the country above all through its cuisine, but also as a valued partner to the Czech Embassy, generously supporting its public diplomacy initiatives with remarkable dedication and expertise.

Sister Vojtěcha is the author of two cookbooks: *Recepty sestry Vojtěchy – To nejlepší z nepomucenské kuchyně* (Recipes of Sister Vojtěcha: The Best of the Nepomucenum Kitchen, Portál, 2023) and *Dobrotы sestry Vojtěchy* (Sister Vojtěcha's Delicacies, Portál, 2025).



ALEKSANDER KACZOROWSKI

BOHEMISTA, SPISOVATEL, PŘEKLADATEL A NOVINÁŘ
/ CZECH STUDIES SCHOLAR, WRITER, TRANSLATOR AND JOURNALIST

POLSKO
/ POLAND

foto: Aleksandra Kaczorowska

Aleksander Kaczorowski v roce 1998 vystudoval slavistiku na Varšavské univerzitě. Pracoval jako novinář pro Gazetu Wyborczou, kde vedl publicistické oddělení a přílohu Středoevropské noviny. Následně pracoval pro Newsweek Polska, kde byl zástupcem šéfredaktora, stejnou funkci plnil v periodiku Forum. Byl také šéfredaktorem Aspen Review Central Europe, anglojazyčného čtvrtletníku, který v letech 2012–2024 vydával v Praze think-thank Aspen Institute. Je autorem mnoha knih a publicistických textů věnovaných literatuře, politice a dějinám střední Evropy, které byly otištěny v polských, českých, slovenských a maďarských periodikách. Přednášel na Institutu západní a jižní slavistiky na Varšavské univerzitě, byl stipendistou Newyorské univerzity (NYU) a Institutu pro humanitní vědy (IWM) ve Vídni. Pravidelně přispívá do týdeníku POLITYKA.

Kaczorowski se od začátku své spisovatelské dráhy zabývá Českem. Jeho první kniha *Pražský slabikář. Od Kafky k Havlovi a zpět* (2001), která měla v Polsku čtyři vydání (poslední v roce 2026), načrtává literární portrét Prahy minulého století. Známé jsou i jeho biografie Bohumila Hrabala, Václava Havla, Oty Pavla a naposledy Milana Kundery nebo rozhovor s bývalým polským prezidentem Aleksandrem Kwaśniewským a biografie Isaaca Babela, za kterou byl nominován na literární cenu Nike 2024. Z polštiny do češtiny bylo dosud přeloženo pět knih Kaczorowského: *Ota Pavel: Pod povrchem* (2020), *Havel: Pomsta bezmocných* (2021), *Pražský slabikář. Od Kafky k Havlovi a zpět* (2022), *Hrabal: Sladká apokalypsa* (2023) a *Czechy. To nevymyslíš* (2024). Kaczorowski působí také jako překladatel české literatury, do polštiny přeložil romány mj. Egona Bondyho, Bohumila Hrabala, Josefa Škvoreckého, a také teoretické publikace, týkající se tvorby Bohumila Hrabala nebo sovětské invaze do Československa v roce 1968.

V roce 2015 mu Evropské centrum solidarity v Gdaňsku a Kolegium východní Evropy ve Vratislavi přiznalo titul Velvyslanec nové Evropy za knihu *Havel: Pomsta bezmocných*. V roce 2016 se stal laureátem olomoucké ceny Václava Buriana za kulturní přínos středoevropskému dialogu. Jeho kniha *Ota Pavel: Pod povrchem* byla oceněna literární cenou Juliusz pro nejlepší polskou biografii a dostala se do užší nominace na nejznámější polskou literární cenu Nike.

Aleksander Kaczorowski svou překladatelskou, ale především spisovatelskou tvorbou významně přispěl k popularizaci české literatury a šíření povědomí o Česku v polské společnosti. Jeho biografické knihy o významných postavách české literatury a kultury (Havel, Hrabal, Pavel, Kundera) se v Polsku těší velkému zájmu, biografie B. Hrabala byla následně přeložena do maďarštiny a italštiny. Mariusz Szczygieł, laureát Ceny Gratias agit 2009, se takto vyjádřil ke knize *Pražský slabikář. Od Kafky k Havlovi a zpět*: „To nebyl můj slabikář, to byla moje univerzita“.

Aleksander Kaczorowski graduated in Slavic Studies from the University of Warsaw in 1998. He worked as a journalist for Gazeta Wyborcza, where he headed the opinion section and the supplement Central European Newspaper. He then went on to work for Newsweek Polska as deputy editor-in-chief and held the same position at the Forum magazine. He also served as editor-in-chief of Aspen Review Central Europe, an English-language quarterly published in Prague by the Aspen Institute between 2012 and 2024. He is the author of numerous books and journalistic texts devoted to literature, politics and the history of Central Europe, published in Polish, Czech, Slovak and Hungarian periodicals. He lectured at the Institute of Western and Southern Slavic Studies of the University of Warsaw and was a fellow of New York University (NYU) and the Institute for Human Sciences (IWM) in Vienna. He is a regular contributor to the weekly POLITYKA.

Kaczorowski's literary work has always been focused on Czechia. His first book, *Praski elementarz (Prague Primer: From Kafka to Havel and back)*, 2001), a literary portrait of the twentieth-century Prague, was published in four Polish editions, most recently in 2026. He is known for his biographies of Bohumil Hrabal, Václav Havel and Ota Pavel, as well as for his latest biography of Milan Kundera. Among his other notable works are a book-length interview with former Polish President Aleksander Kwaśniewski and a biography of Isaac Babel, which earned him a nomination for the 2024 Nike Literary Award. To date, five of Kaczorowski's books have been translated into Czech: *Ota Pavel: Pod povrchem (Beneath the surface 2020)*, *Havel: Pomsta bezmocných (The revenge of the Powerless 2021)*, *Pražský slabikář. Od Kafky k Havlovi a zpět (Prague Primer: From Kafka to Havel and Back 2022)*, *Hrabal: Sladká apokalypsa (Sweet Apocalypse 2023)* and *Czechy. To nevymyslíš (Czechia: Beyond your Imagination 2024)*. In addition to his literary work, Kaczorowski is an important translator of Czech literature. He has translated into Polish novels by Egon Bondy, Bohumil Hrabal and Josef Škvorecký, as well as scholarly publications focusing on Bohumil Hrabal's work and the Soviet invasion of Czechoslovakia in 1968.

In 2015, the European Solidarity Centre in Gdańsk and the College of Eastern Europe in Wrocław awarded him the title of Ambassador of New Europe for his book *Havel: Pomsta bezmocných (Havel: The Revenge of the Powerless)*. In 2016, he received the Václav Burian Award for his cultural contribution to Central European dialogue. His book *Ota Pavel: Pod povrchem (Ota Pavel: Beneath the Surface)* earned him the Juliusz Literary Award for the best biography written in Polish and was shortlisted for the Nike Literary Award, Poland's most prestigious literary prize.

Aleksander Kaczorowski's translations and, above all, literary work have played a great role in raising awareness of Czech literature and the Czech Republic across Polish society. His biographies of major Czech literary and cultural personalities - Havel, Hrabal, Pavel and Kundera—have attracted considerable interest in Poland. His biography of Bohumil Hrabal was translated into Hungarian and Italian. Mariusz Szczygieł, recipient of the 2009 Gratias Agit Award, said about Kaczorowski's *Praski elementarz*: “It was not my primer; it was my university.”



IVO KAHÁNEK

KLAVÍRNÍ VIRTUOS, HUDEBNÍ PEDAGOG, ŘEDITEL PRAŽSKÉ KONZERVATOŘE
/ PIANO VIRTUOSO, PEDAGOGUE, AND DIRECTOR OF THE PRAGUE CONSERVATORY

ČR
/ CZECH REPUBLIC

Jako interpret nevšední emocionální síly a hloubky si Ivo Kahánek získal pověst jednoho z nejpůsobivějších umělců své generace.

V roce 2004 se stal absolutním vítězem mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro a již předtím získal ocenění v mnoha významných kláních u nás i v cizině (Maria Canals Piano Competition v Barceloně, Vendome Prize ve Vídni, Stiftung Tomassoni Wettbewerb v Kolíně nad Rýnem aj.). Z jeho mnoha koncertů jmenujme alespoň vystoupení na festivalu BBC Proms v londýnské Royal Albert Hall s Jiřím Bělohlávkem a BBC Symphony Orchestra či koncerty s Berlínskou filharmonií pod taktovkou Sira Simona Rattla.

Kromě toho spolupracuje Ivo Kahánek pravidelně s Českou filharmonií a má za sebou úspěšná vystoupení s Tonhalle Orchester Zürich, Mahler Chamber Orchestra, Wiener Symphoniker, BBC Scottish Symphony Orchestra Glasgow, Bamberger Symphoniker a mnoha jinými. Z dalších významných umělců, s nimiž spolupracoval, jmenujme alespoň dirigenty Semjona Byčkova, Paavo Järviho, Johna Eliota Gardinera, Jakuba Hrůšu, Tomáše Netopila, Andrése Orozco-Estradu, Rafaela Payareho, houslistu Daniela Hopea, violoncellistku Alissu Weilerstein, Pavel Haas Quartet, Tetzlaff Quartet, sopranistku Martinu Jankovou či tenoristu Pavla Černocho.

Za nahrávku klavírních koncertů Antonína Dvořáka a Bohuslava Martinů s Bamberckými symfoniky a Jakubem Hrůšou u vydavatelství Supraphon získal prestižní cenu BBC Music Magazine Award. Z dalších významných ocenění jmenujme Diapason d'Or, dvakrát cenu Anděl v kategorii Klasika nebo cenu Classic Prague Award za sólistický výkon roku. Za své nahrávky byl rovněž nominován na ceny ICMA a Opus Klassik.

Ivo Kahánek je absolventem Janáčkovy konzervatoře v Ostravě, Akademie múzických umění v Praze a londýnské Guildhall School of Music and Drama. Kromě své pianistické kariéry v současnosti působí jako docent na HAMU v Praze. Od června 2025 byl jmenován ředitelem Pražské konzervatoře.

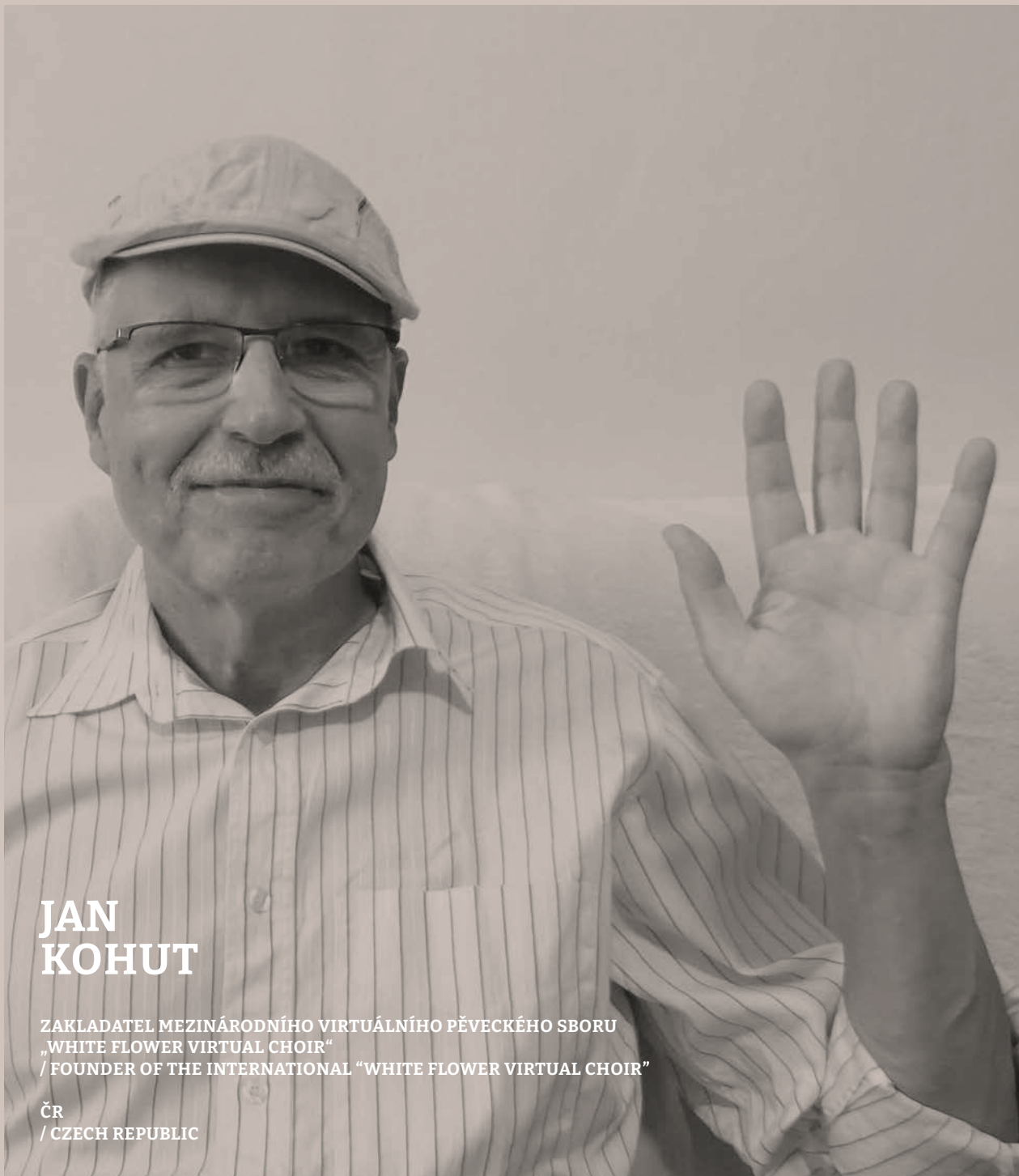
Ivo Kahánek is one of the most compelling artists of his generation, distinguished by performances of remarkable emotional power and depth.

In 2004, he became the overall winner of the Prague Spring International Music Competition. Prior to this, he had already earned recognition at many distinguished competitions in the Czech Republic and abroad, including the Maria Canals Piano Competition in Barcelona, the Vendome Prize in Vienna and the Stiftung Tomassoni Wettbewerb in Cologne. Among his many concert appearances, particular mention should be made of his performance at the BBC Proms festival in London's Royal Albert Hall with the BBC Symphony Orchestra under the baton of Jiří Bělohlávek as well as performances with the Berlin Philharmonic conducted by Sir Simon Rattle.

In addition, Ivo Kahánek regularly collaborates with the Czech Philharmonic Orchestra and has given acclaimed performances with the Tonhalle-Orchester Zürich, Mahler Chamber Orchestra, Wiener Symphoniker, BBC Scottish Symphony Orchestra Glasgow, Bamberger Symphoniker and many others. He has also worked with conductors Semyon Bychkov, Paavo Järvi, Sir John Eliot Gardiner, Jakub Hrůša, Tomáš Netopil, Andrés Orozco-Estrada and Rafael Payare, violinist Daniel Hope, cellist Alisa Weilerstein, the Pavel Haas Quartet, the Tetzlaff Quartet, soprano Martina Janková and tenor Pavel Černoch.

Ivo Kahánek's Supraphon recording of the piano concertos by Antonín Dvořák and Bohuslav Martinů, made with the Bamberg Symphony and Jakub Hrůša, earned him the prestigious BBC Music Magazine Award. Other notable distinctions include the Diapason d'Or, two Anděl Awards in the Classical Music category and the Classic Prague Award for Solo Performance of the Year. His recordings have also been nominated for the ICMA and Opus Klassik awards.

Ivo Kahánek graduated from the Janáček Conservatory in Ostrava, the Academy of Performing Arts in Prague and the Guildhall School of Music and Drama in London. In addition to his career as a pianist, he currently serves as Associate Professor at the Academy of Performing Arts in Prague. In June 2025, he was appointed Director of the Prague Conservatory.



JAN KOHUT

ZAKLADATEL MEZINÁRODNÍHO VIRTUÁLNÍHO PĚVECKÉHO SBORU
„WHITE FLOWER VIRTUAL CHOIR“
/ FOUNDER OF THE INTERNATIONAL “WHITE FLOWER VIRTUAL CHOIR”

ČR
/ CZECH REPUBLIC

Jan Kohut se narodil v Bohumíně, po absolvování místního gymnázia začal pracovat ve výpočetním středisku Ostravsko-karvinských dolů, tuto práci přerušil na 2 roky základní vojenskou službou, později přešel do banky jako IT pracovník. Během zaměstnání vystudoval Vysokou školu báňskou v Ostravě, obor ekonomie. V současné době je v důchodu.

Tento kreativní člověk založil zhruba před 6 lety mezinárodní virtuální pěvecký sbor „White Flower Virtual Choir (WFVC)“, který zahrnuje zpěváky a zpěvačky z různých koutů světa a jeho repertoár je velmi pestrý co se týče hudebních žánrů a také počtu jazyků (dosud 28, včetně češtiny). Do dnešního dne vytvořil takto 67 písní, z toho 10 v češtině. Na rozdíl od jiných zahraničních virtuálních sborů, kde se na přípravě repertoáru podílí celé týmy tvůrců, tvoří tyto projekty úplně sám, od výběru písní, vytváření učebních podkladů pro zpěváky a zpěvačky (včetně správné výslovnosti pro ně cizích jazyků) až k celkovému zpracování audio a video stopáže. V neposlední řadě je to pak i vize grafického ztvárnění dané konkrétní písně. Mnohá jeho díla získala prestižní mezinárodní ocenění na festivalu v Atlantě, USA. Takto se šíří česká kultura a vůbec povědomí o České republice do celého světa, ať už prostřednictvím „jeho“ zpěváků a zpěvaček ve sboru, jejich rodin, přátel a známých (celkem ze zhruba 20 států 5 kontinentů) nebo i různých soutěžních i nesoutěžních virtuálních festivalů, ve kterých sbor vystupoval (např. USA, Chile, Španělsko). Kromě toho tvoří také sólové projekty, dueta, maximálně kvarteta, z nichž některá získala také tato prestižní ocenění z USA. Výsledkem byly pozvánky na „Koncert laureátů“ do New Yorku a také do Londýna, kterých se zatím nezúčastnil.

Byl také členem zhruba 20 pěveckých „živých“ sborů, včetně legendárního Pěveckého sdružení Moravských učitelů.

Za zmínku mimo jiné stojí jeho častá účast v dálkových bězích na lyžích, jako např. Jizerská 50, Marcialonga v Itálii a v neposlední řadě Vasův běh (90 km) ve Švédsku.

Je pravidelným dárcem krve a krevní plazmy a držitelem „Plakety Českého červeného kříže Dar krve - dar života“ za 250 bezplatných odběrů.

Jan Kohut was born in Bohumín. After graduating from the local grammar school, he began working at the computing centre of the Ostrava-Karviná Mines. Following two years of compulsory military service, he joined the banking sector as an IT specialist. While pursuing his professional career, he completed a degree in economics at the Technical University of Ostrava. He is now retired.

Around six years ago, Jan Kohut founded the White Flower Virtual Choir (WFVC), an international virtual ensemble bringing together singers from across the globe. Its repertoire spans a wide range of musical genres and is sung in no fewer than 28 languages, including Czech. To date, he has created 67 virtual choral compositions, ten of them in Czech. Jan Kohut develops every aspect of each project himself: repertoire selection, preparation of learning materials, pronunciation guidance for unfamiliar languages, editing of audio and video recordings, visual concept and graphic design of every performance. This is what sets the WFVC apart from similar projects, supported by entire teams. Many of Jan Kohut's projects have received prestigious international awards at the festival in Atlanta, USA. Members of the choir and their friends and families (from some twenty countries across five continents) as well as the choir's performances at virtual festivals in countries such as the United States, Chile and Spain bring Czech culture and the Czech Republic closer to audiences around the world. In addition to his work with the choir, Jan Kohut creates solo, duet and quartet projects, some of which have also received international recognition in the United States. These achievements have earned him invitations to Laureates' Concerts in New York and London.

Beyond his work in virtual music-making, Jan Kohut has sung with some twenty “live” choirs, including the legendary Moravian Teachers' Choir.

An enthusiastic cross-country skier, he has regularly taken part in long-distance races such as the Jizerská 50, Italy's Marcialonga and the renowned Vasaloppet (90 km) in Sweden.

Jan Kohut is also a longstanding blood and plasma donor and has been awarded the Czech Red Cross's plaque in recognition of 250 voluntary non-remunerated blood donations.



GERALDINE ANNA MANOLAS

PŘEDSEDKYŇE ORGANIZACE MEMORIAL ASSOCIATION
FOR FREE CZECHOSLOVAK VETERANS (MAFCSV)
/ CHAIR OF THE MEMORIAL ASSOCIATION FOR FREE
CZECHOSLOVAK VETERANS (MAFCSV)

VELKÁ BRITÁNIE
/ UNITED KINGDOM

Gerry Manolas je britská a česká občanka a vnučka československého důstojníka poručíka Bohuslava Šulce, příslušníka československých jednotek bojujících během druhé světové války ve Spojeném království. Právě osobnost jejího dědečka a rodinná paměť československého odboje zásadně formovaly její celoživotní vztah k české historii, hodnotám svobody a odpovědnosti za uchovávání historické paměti.

Vystudovala učitelství a svou profesní dráhu zahájila ve školství, kde se věnovala práci s dětmi. Později se profesně přesunula do oblasti personalistiky, které se věnuje dodnes. Vedle své profesní kariéry se však po celý život intenzivně a dobrovolnický angažuje v oblasti připomínání odkazu československých válečných veteránů ve Spojeném království.

Již od svých třinácti let se aktivně účastní pietních a vzpomínkových akcí věnovaných československým vojákům. Její první účast proběhla při vzpomínkové akci v Cholmondeley u příležitosti 40. výročí příchodu československých jednotek z Francie do Spojeného království. Od té doby se její zapojení postupně rozvinulo v dlouhodobé, systematické a vysoce respektované působení.

Od roku 2018 je předsedkyní organizace Memorial Association for Free Czechoslovak Veterans (MAFCSV), jedné z klíčových veteránských organizací ve Spojeném království, která se věnuje uchovávání památky československých vojáků bojujících za svobodu Československa. V této roli se významně podílí na organizaci pietních aktů zejména na československém vojenském hřbitově v Brookwoodu, v parku zámku Cholmondeley a na dalších vzpomínkových akcích s výrazným mezinárodním a symbolickým přesahem.

Aktivně se věnuje také pomoci potomkům československých veteránů a britským občanům při dohledávání osudů jejich rodinných příslušníků spojených s československými jednotkami či exilem během druhé světové války. Propojuje tak českou, slovenskou a britskou komunitu a významně přispívá k mezigeneračnímu přenosu historické paměti.

Významným vyvrcholením jejího dosavadního působení byla spoluúčasť na vytvoření a organizace slavnostního odhalení pamětního kamene československým veteránům a bojovníkům za svobodu a demokracii 1939–1945 v červnu 2025 v National Memorial Arboretum ve Staffordshire. Tento britský národní pamětní areál sdružuje více než 400 památníků věnovaných moderním britským dějinám. Realizace pamětního kamene pod hlavičkou MAFCSV zajistila trvalé a důstojné připomenutí příspěvku československých vojáků a exilu v rámci britské národní paměti a významně posílila povědomí o společné historii obou zemí.

Svým dlouholetým osobním nasazením, dobrovolnickou prací a schopností oslovovat širokou veřejnost se Geraldine Manolas řadí mezi výrazné osobnosti, které v zahraničí důsledně a s hlubokým respektem reprezentují historii, hodnoty a dobré jméno České republiky, plně v souladu s duchem Ceny Gratias Agit.

Geraldine “Gerry” Manolas, a British and Czech citizen, is the granddaughter of a Czechoslovak officer, Lieutenant Bohuslav Sulc, member of the Czechoslovak units serving in the United Kingdom during the Second World War. The example of her grandfather and her family’s memory of the Czechoslovak resistance fundamentally shaped her lifelong passion for Czech history, the values of freedom, and the responsibility to preserve historical memory.

She trained as a teacher and began her professional career in education, working with children. She later transitioned into human resources and has worked in the field ever since. Alongside her professional career, however, she has devoted herself throughout her life to voluntary work aimed at preserving the legacy of Czechoslovak war veterans in the United Kingdom.

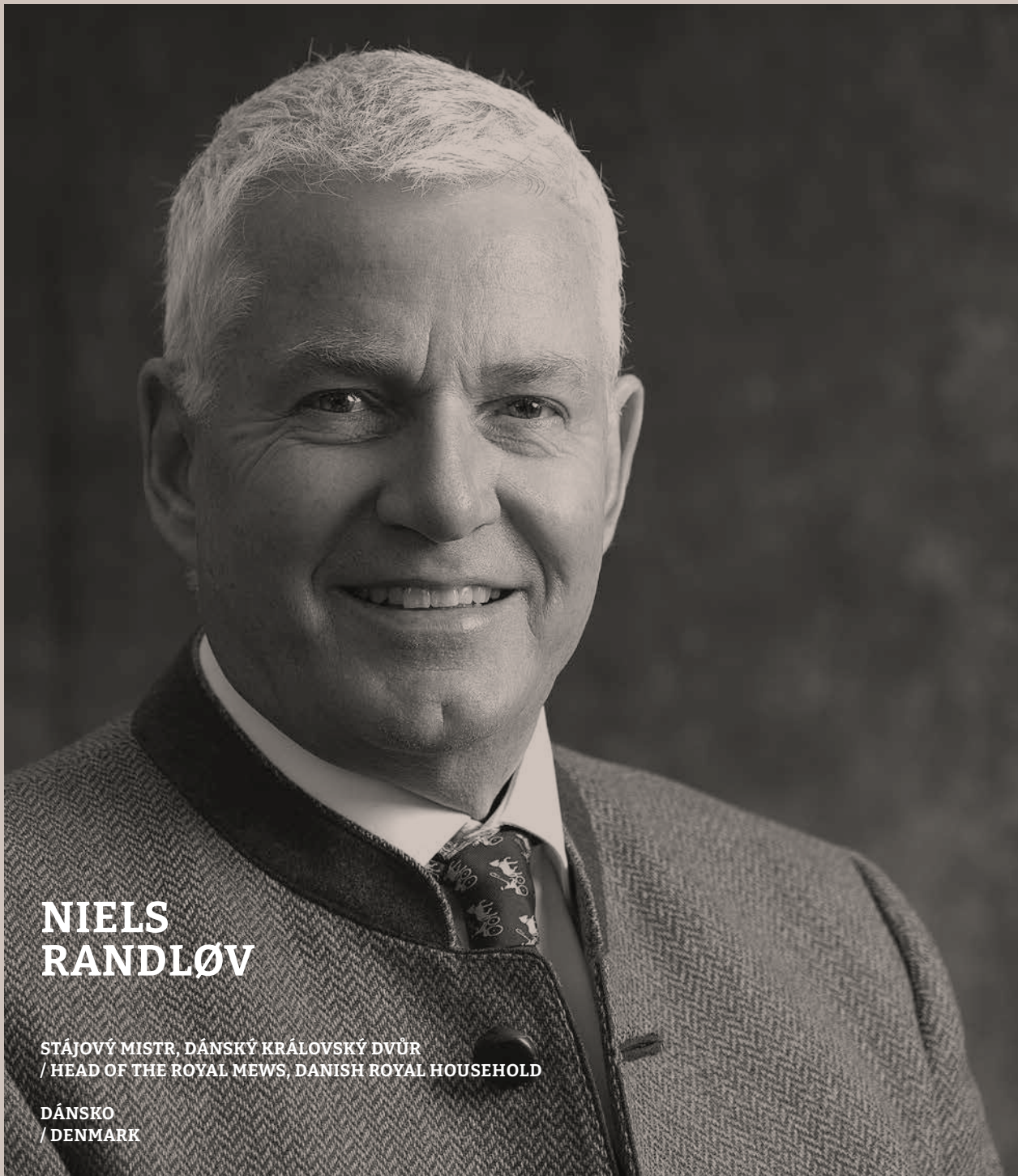
Since the age of thirteen, she has participated in commemorative and remembrance events dedicated to Czechoslovak soldiers. Her first involvement was at a memorial event in Cholmondeley marking the 40th anniversary of the arrival of Czechoslovak units from France to the United Kingdom. Over the years, her participation has developed into a long-term, systematic and highly respected commitment.

In 2018, she became Chair of the Memorial Association for Free Czechoslovak Veterans (MAFCSV), one of the principal veterans’ organisations in the United Kingdom dedicated to preserving the memory of Czechoslovak soldiers who fought for their country’s freedom. In this role, she became a keen organiser of commemorative ceremonies, particularly at the Czechoslovak Military Cemetery in Brookwood, on the grounds of Cholmondeley Castle, and other remembrance events of considerable international and symbolic significance.

Geraldine Manolas also assists descendants of Czechoslovak veterans and British citizens in tracing the wartime stories of family members connected with Czechoslovak soldiers and other Czechoslovaks living in exile during the Second World War. In doing so, she interconnects the Czech, Slovak and British communities and promotes the intergenerational transmission of historical memory.

One of her greatest achievements to date has been the establishment and unveiling of a memorial to Czechoslovak veterans and fighters for freedom and democracy 1939–1945, at the National Memorial Arboretum in Staffordshire (June 2025). This national British memorial site brings together more than 400 memorials dedicated to modern British history. This memorial stone established under the auspices of the MAFCSV is a lasting and dignified reminder to the British nation of the contribution made by Czechoslovak soldiers and other Czechoslovaks in exile, and significantly raises awareness of the shared history of the two nations.

The longstanding personal commitment, voluntary service and ability to engage a wide audience rank Geraldine Manolas among the distinguished individuals who consistently and with deep respect represent the history, values and good name of the Czech Republic abroad, fully in keeping with the spirit of the Gratias Agit award.



NIELS RANDLØV

STÁJOVÝ MISTR, DÁNSKÝ KRÁLOVSKÝ DVŮR
/ HEAD OF THE ROYAL MEWS, DANISH ROYAL HOUSEHOLD

DÁNSKO
/ DENMARK

Pan Niels Randløv působil jako stájový mistr Dánského královského dvora, kde odpovídal za výcvik, péči a přípravu koní pro ceremoniální i reprezentační účely. V královských stájích řídil práci s desítkami koní, včetně starokladrubských běloušů získaných z Národního hřebčína v Kladrubech nad Labem; jedním z nich byl i hřebec Rudolfo Raggiera, osobní dar královně Markétě II.

Dlouhodobá spolupráce mezi Královskými stájemi v Kodani a Národním hřebčínem v Kladrubech nad Labem, trvající již více než tři desetiletí, představuje mimořádný příklad mezinárodního partnerství založeného na důvěře, profesionalitě a úctě k tradici. Kladrubští koně nadále tvoří jádro ceremoniální služby dánského dvora. Současně jsou ve stájích zastoupena i další plemena, v omezeném počtu včetně dvou mladých starooldenburských koní dánského chovu (k dubnu 2026 dosud nezařazených do služby) a soukromých koní královské rodiny plemene dánský teplokrvník.

Jako hlavní průvodce významných zahraničních i domácích návštěv královských stájí pan Randløv systematicky a s hrdostí zdůrazňuje český původ kladrubských koní a mimořádnou úroveň spolupráce s kladrubským hřebčínem. Svými veřejnými vystoupeními a mediální prezentací v Dánsku i České republice významně přispěl k propagaci českého kulturního dědictví a posilování česko-dánských vztahů.

Na žádost Velvyslanectví České republiky v Kodani se nad rámec svých pracovních povinností pravidelně zapojuje do programů českých návštěv. Osobně provedl královskými stájemi řadu vysokých představitelů České republiky, včetně prezidenta, členů vlády a Parlamentu.

Vedle své praktické a reprezentační činnosti se podílel i na projektech dokumentujících význam kladrubských koní: spolu s Daliborem Gregorem je spoluautorem publikace *Kladruher Horses in Royal Service* a ve spolupráci s René Shirem a jeho týmem se podílel na vzniku filmu *In the King's Service*.

Jeho působení u dánského královského dvora bylo završeno odchodem do důchodu na jaře 2026, po téměř devíti letech služby. Ocenění Gratias a git vyjadřuje uznání za jeho mimořádný osobní přínos k šíření dobrého jména českého kulturního dědictví v zahraničí, a to s profesionalitou, přirozenou autoritou a osobním zaujetím daleko přesahujícím rámec jeho oficiálních povinností.

Niels Randløv served as Head of the Royal Mews of the Danish Royal Household, where he was responsible for the training, care and preparation of horses for ceremonial and representative purposes. At the Royal Mews, he oversaw the work with dozens of horses, including Kladruher grey horses acquired from the National Stud Farm in Kladruby nad Labem; among them the stallion Rudolfo Raggiera, a personal gift to Queen Margrethe II.

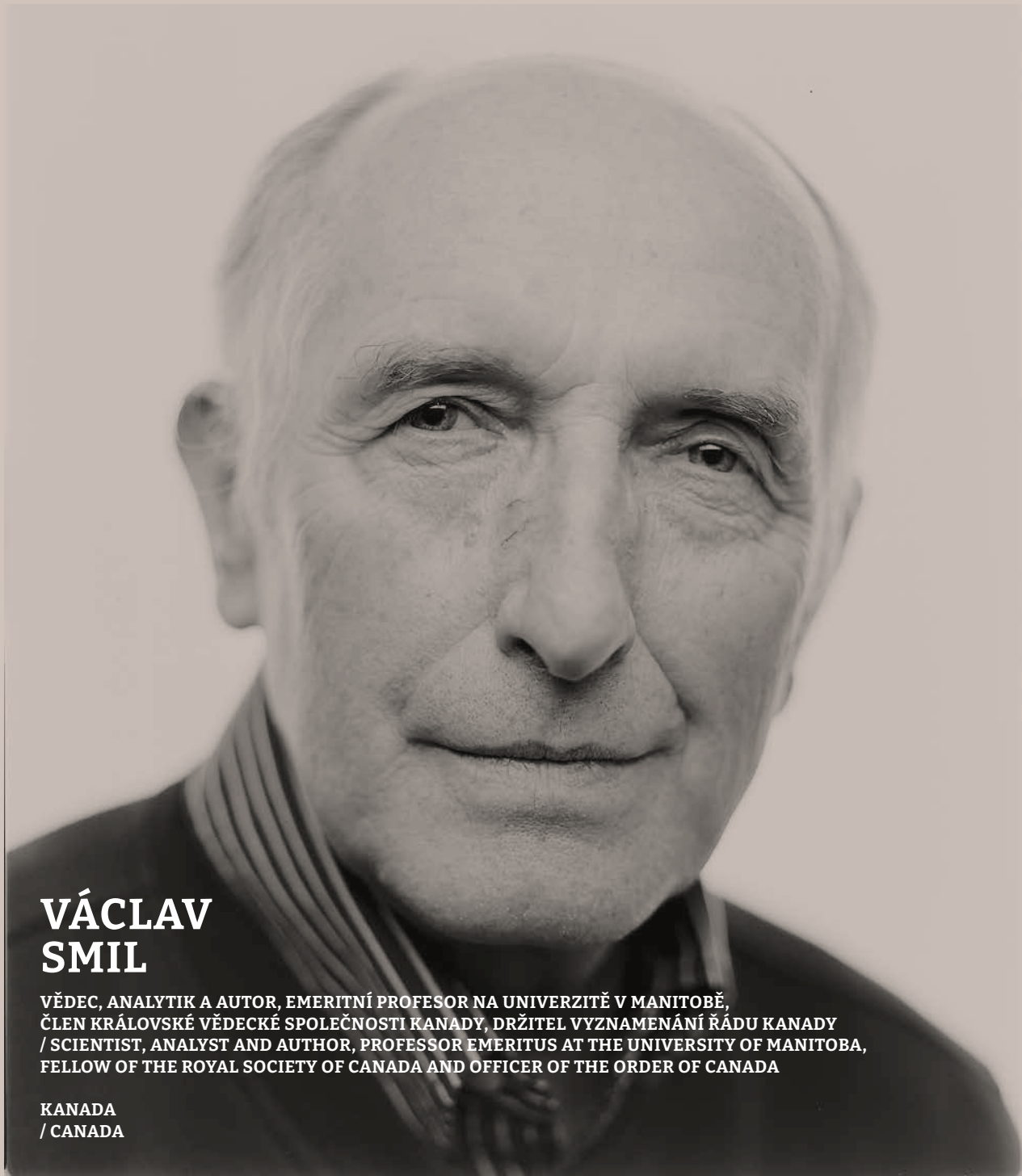
The long-standing cooperation between the Royal Mews in Copenhagen and the National Stud Farm in Kladruby nad Labem, which has continued for more than three decades, represents a great example of an international partnership based on trust, professional approach and respect for tradition. Kladruher horses continue to form the core of the Danish court's ceremonial carriage service. The royal stables also have a small number of horses of other breeds, including two young Danish-bred Oldenburgs (not yet in service as of April 2026), as well as privately owned Danish Warmblood horses privately owned by members of the Royal Family.

As the principal guide for distinguished foreign and domestic visitors to the Royal Mews, Niels Randløv consistently and proudly highlighted the Czech origin of the Kladruher horses and the exceptional level of cooperation with the stud farm in Kladruby. Through his public appearances and media activities in both Denmark and the Czech Republic, he helped raise awareness of Czech cultural heritage and strengthen Czech-Danish relations.

At the request of the Embassy of the Czech Republic in Copenhagen, Niels Randløv regularly participated in programmes for Czech visitors beyond the scope of his official duties. He personally guided through the Royal Mews numerous high-ranking representatives of the Czech Republic, including the President, members of the Government and members of Parliament.

Alongside his practical and ceremonial duties, he was also engaged in projects documenting the importance of the Kladruher horse. Among these are the publication *Kladruher Horses in Royal Service*, co-authored with Dalibor Gregor, and the film *In the King's Service*, produced in cooperation with René Shir and his team.

Niels Randløv's tenure with the Danish Royal Household concluded with his retirement in spring 2026, after nearly nine years of service. The Gratias Agit award honours his exceptional efforts to raise the profile of Czech cultural heritage abroad, carried out with professionalism, natural authority and a level of personal commitment that went far beyond his official responsibilities.



VÁCLAV SMIL

VĚDEC, ANALYTIK A AUTOR, EMERITNÍ PROFESOR NA UNIVERZITĚ V MANITOBĚ,
ČLEN KRÁLOVSKÉ VĚDECKÉ SPOLEČNOSTI KANADY, DRŽITEL VYZNAMENÁNÍ ŘÁDU KANADY
/ SCIENTIST, ANALYST AND AUTHOR, PROFESSOR EMERITUS AT THE UNIVERSITY OF MANITOBA,
FELLOW OF THE ROYAL SOCIETY OF CANADA AND OFFICER OF THE ORDER OF CANADA

KANADA
/ CANADA

Prof. Václav Smil se narodil v Plzni během druhé světové války. V roce 1965 získal doktorát z přírodních věd na katedře ekonomické geografie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze. V roce 1969 z Československa emigroval do USA. Na Pensylvánské státní univerzitě ve Filadelfii získal v roce 1971 titul, Ph.D. v oboru geografie. Do roku 2011 působil jako vysokoškolský profesor na katedře životního prostředí a geografie na univerzitě v Manitobě.

Celoživotně se V. Smil věnuje interdisciplinárnímu výzkumu v oblastech energetiky, obyvatelstva, produkce potravin, technických inovací, hodnocení rizik a veřejné politiky. Dosud napsal přes padesát knih a publikoval více než 500 odborných článků. Ve svých knihách se věnuje technologiím, klimatické změně, globálním katastrofám, narůstající spotřebě masa, energetickým mýtům nebo nejzásadnějším inovacím. Svá díla opírá o data, nikoliv ideologie.

Prof. Smil patří k předním světovým myslitelům, kteří v odpovědích na klíčové výzvy lidstva akcentují racionalitu a realističnost. Např. v oblasti reakce na změny klimatu s využitím pečlivě zpracovaných dat kritizuje dosavadní apokalyptické scénáře a aktivistické přístupy, které podceňují technické, materiálové a ekonomické limity civilizace závislé na cementu, oceli, plastech a amoniaku – tedy komoditách vyráběných s obrovskou spotřebou fosilních paliv. Odmítá zjednodušující scénáře, které předpokládají rychlou a hladkou dekarbonizaci do roku 2050, která je podle něj „vysoce nepravděpodobná“.

Prof. Smil byl pozván jako řečník na více než 300 konferencí a seminářů a přednášel na mnoha univerzitách po celém světě. V posledních letech poskytl řadu rozhovorů do zpravodajských médií v České republice, zúčastnil se několika konferencí a zrealizoval přednášky, např. na CEVRO v roce 2023.

Je členem Královské vědecké společnosti Kanady a je držitelem Řádu Kanady (nejvyšší civilní vyznamenání udělované kanadským státem, druhé nejvyšší kanadské vyznamenání vůbec). V roce 2023 při návštěvě své alma mater obdržel Zlatou pamětní medaili Univerzity Karlovy, dále obdržel stříbrnou medaili Přírodovědecké fakulty UK a pamětní plaketu České geografické společnosti. Obdržel také cenu Americké asociace pro rozvoj vědy za popularizaci vědy a techniky.

Václav Smil přispěl k celosvětovému rozvoji a popularizaci vědy a techniky. Je uznávanou odbornou kapacitou v oblasti energetiky s důrazem na aktuální environmentální a civilizační výzvy a problémy. Jeho myšlenky a názory inspirují významné světové osobnosti jako je např. Bill Gates nebo Marc Zuckerberg, v ČR např. Ivo Lukačovič. Významný časopis *Foreign Policy* jej zařadil mezi stovku nejvlivnějších lidí světa.

Professor Václav Smil was born in Plzeň during the Second World War. In 1965, he earned a doctoral degree in natural sciences from the Department of Economic Geography at the Faculty of Science, Charles University in Prague. In 1969, he emigrated from Czechoslovakia to the United States, where he obtained a PhD in Geography from Pennsylvania State University in 1971. Until 2011, he served as Professor in the Department of Environment and Geography at the University of Manitoba.

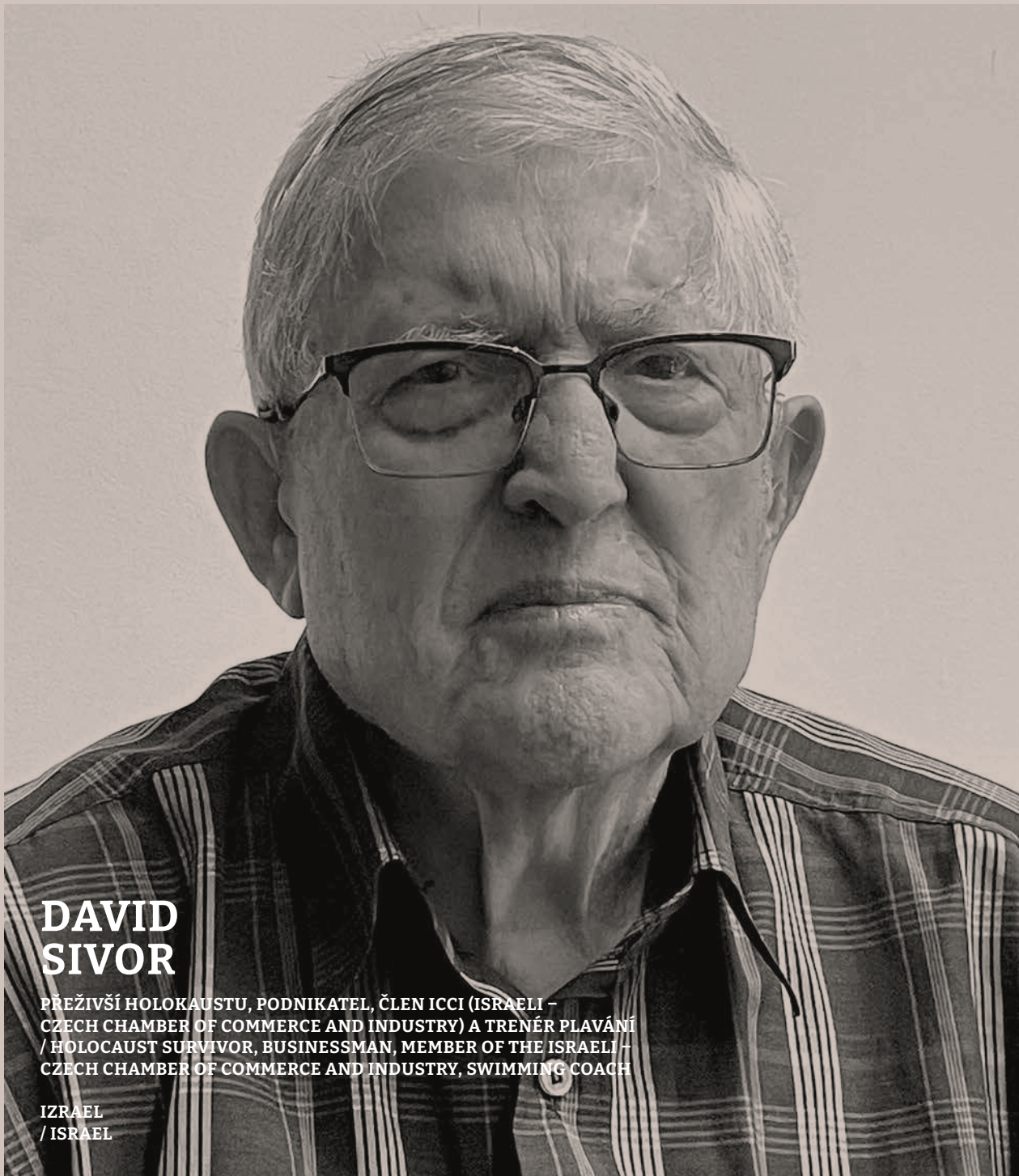
Throughout his career, Václav Smil has pursued interdisciplinary research in the fields of energy, population studies, food production, technological innovation, risk assessment and public policy. To date, he has authored more than fifty books and published over 500 scholarly articles. His works address topics such as technology, climate change, global catastrophes, rising meat consumption, energy myths and the important innovations. His analyses are grounded in data rather than ideology.

Professor Smil is regarded as one of the world's leading thinkers, emphasising rationality and realism as the answer to the key challenges facing humanity. In discussions on response to climate change, for example, he employs meticulously analysed data to challenge apocalyptic predictions and activist approaches that underestimate the technical, material and economic constraints of a civilisation dependent on cement, steel, plastics and ammonia, commodities produced using vast amounts of fossil fuels. He rejects simplistic scenarios that assume a rapid and seamless decarbonisation by 2050, which he sees as "highly unlikely".

Professor Smil has been invited to speak at more than 300 conferences and seminars and has delivered lectures at universities around the world. In recent years, he has given numerous interviews to Czech media, participated in several conferences and delivered public lectures, including at CEVRO University in 2023.

He is a Fellow of the Royal Society of Canada and an Officer of the Order of Canada, the country's highest civilian honour and one of Canada's most prestigious distinctions. In 2023, during a visit to his alma mater, he was awarded the Charles University Gold Memorial Medal. He also received the Silver Medal of the Faculty of Science of Charles University, a commemorative plaque from the Czech Geographical Society, as well as the Award for the Public Understanding of Science and Technology presented by the American Association for the Advancement of Science.

Václav Smil has played an exceptional role in the global advancement and popularisation of science and technology. He is internationally recognised as a leading authority on energy issues, with a particular focus on contemporary environmental and civilisational challenges. His ideas and analyses have inspired prominent figures including Bill Gates, Mark Zuckerberg and, in the Czech Republic, Ivo Lukačovič. The influential magazine *Foreign Policy* ranked him among the world's one hundred most influential thinkers.



DAVID SIVOR

PŘEŽIVŠÍ HOLOKAUSTU, PODNIKATEL, ČLEN ICCI (ISRAELI - CZECH CHAMBER OF COMMERCE AND INDUSTRY) A TRENÉR PLAVÁNÍ / HOLOCAUST SURVIVOR, BUSINESSMAN, MEMBER OF THE ISRAELI - CZECH CHAMBER OF COMMERCE AND INDUSTRY, SWIMMING COACH

IZRAEL
/ ISRAEL

David Sivor se narodil jako Pavel Suchostaver 28. července 1934 v Bratislavě do židovské rodiny. Jeho dědeček vlastnil prodejnu kachlí s dílnou v Bratislavě, kde pracoval i Davidův otec. Matčina rodina vlastnila hotel Kriváň v Liptovském Mikuláši. V roce 1942 přišla rodina o veškerý majetek i byt v Bratislavě, který jim byl zabaven.

V roce 1944 byli jeho matka, babička, a strýc deportováni do koncentračního tábora Terezín, další rodinní příbuzní skončili v koncentračních táborech Sobibor a Osvětim. David Sivor unikl deportaci, když na popud strýce vyskočil z nákladního auta vezoucího Židy z Bratislavy do Osvětimi. S otcem se pak do konce války schovávali v Bratislavě, kde se po válce shledal s matkou, strýcem a další přeživší rodinou z Terezína a Osvětimi.

V roce 1949 odjel David Sivor společně s dalšími židovskými mladistvými z Bratislavy do Izraele, kde začal pracovat v kibucích. S ohledem na následné uzavření hranic Československa v 50. letech jeho rodiče a bratr přicestovali do Izraele až v roce 1964. Po příjezdu do Izraele si Pavel Suchostaver následně změnil jméno na David Sivor.

David Sivor v roce 1953 začal působit jako profesionální trenér plavání v Jeruzalémě a stal se mimo jiné trenérem národního plaveckého týmu Izraele, se kterým se zúčastnil tří letních olympiád a několika mistrovství světa. Dodnes je velkým propagátorem sportu, nejen plavání, ale také hokeje.

I přes svůj vysoký věk je jedním z nejaktivnějších přeživších holokaustu a iniciativním členem česko-slovenské krajanské komunity v Izraeli. Je ve velmi blízkém a intenzivním kontaktu s Velvyslanectvím ČR v Tel Avivu. Jeho svědectví jako přeživšího holokaustu bylo zaznamenáno i v rámci projektu Paměť národa.

Angažuje se každoročně v propagaci kulturních, hudebních, a folklórních aktivit mezi Českou republikou, Slovenskem a Izraelem. Podporuje vystoupení izraelských hudebníků v mnoha městech po celé ČR (Praha, Ostrava, Pardubice, Karlovy Vary). Snaží se propojovat mladé sportovce v České republice a Izraeli a v tomto smyslu spolupracuje také s Nadací Milana Nového CAPS66. Naposledy v roce 2024 přivezl mladé izraelské hokejisty z Metuly na trénink a zápasy do Berouna. I v těžkých dobách války s Hamásem tak zůstával aktivní. Kromě výše uvedených kulturně – sportovních aktivit inicioval a zorganizoval návštěvu izraelských vojáků, kteří sloužili v pásmu Gazy, na zotavení do České republiky.

David Sivor was born as Pavel Suchostaver into a Jewish family in Bratislava on 28 July 1934. His grandfather owned a tile shop and workshop in Bratislava, where David's father was also employed. His mother's family owned the Hotel Kriváň in Liptovský Mikuláš. In 1942, the family's entire property, including a flat in Bratislava, was confiscated.

In 1944, his mother, grandmother and uncle were deported to the Theresienstadt concentration camp, while other members of his family were sent to the Sobibor and Auschwitz concentration camps. David Sivor escaped deportation when, at his uncle's urging, he jumped from a lorry transporting Jews from Bratislava to Auschwitz. Together with his father, David Sivor remained in hiding in Bratislava until the end of the war, later reuniting with his mother, uncle and other family members who had survived Theresienstadt and Auschwitz.

In 1949, David Sivor travelled from Bratislava to Israel with a group of other young Jews and began working on kibbutzim. Following the closure of Czechoslovakia's borders in the 1950s, his parents and brother were unable to join him until 1964. After arriving in Israel, Pavel Suchostaver changed his name to David Sivor.

His professional career as a swimming coach began in Jerusalem in 1953. He later became coach of the Israeli national swimming team, accompanying it to three Summer Olympic Games and several World Championships. To this day, he remains a passionate advocate of sports - not only swimming but also ice hockey.

Despite his advanced age, David Sivor is one of the most active Holocaust survivors and an energetic member of the Czech and Slovak expatriate community in Israel. He maintains very close and intensive relations with the Embassy of the Czech Republic in Tel Aviv. His testimony as a Holocaust survivor has also been recorded as part of the Memory of Nations project.

David Sivor actively promotes cultural, musical and folk culture exchanges between the Czech Republic, Slovakia and Israel. He supports performances by Israeli musicians in numerous cities across the Czech Republic, including Prague, Ostrava, Pardubice and Karlovy Vary. He encourages exchanges between young athletes from the Czech Republic and Israel, working together with the Milan Nový Foundation CAPS66. Most recently, in 2024, he brought young Israeli ice hockey players from Metula to Beroun for training sessions and matches. David Sivor remains active even in the difficult times of the war with Hamas. In addition to his cultural and sporting activities, he initiated and organised a visit to the Czech Republic for Israeli soldiers who had served in the Gaza Strip, providing them with an opportunity for rest and recuperation.



JIŘÍ STRACH

REŽISÉR, HEREC, PEDAGOG
/ FILM DIRECTOR, ACTOR AND LECTURER

ČR
/ CZECH REPUBLIC

Jiří Strach se od dětství objevoval ve filmových hrách (nejznámější roli ztvárnil v pohádce Karla Smyczka *Lotrando a Zubejda*). Po ukončení gymnázia se rozhodl pro studium hrané režie na pražské FAMU, kde studoval pod vedením Dušana Kleina. Již během studia natáčel pro Českou televizi. Jeho prvním filmovým snímkem byla úspěšná pohádka *Anděl páně* v roce 2005. Její pokračování *Anděl páně 2* v kinech navštívil rekordní počet diváků – více než 1 270 000. Pro Českou televizi natočil válečný film *Operace Silver A* (2007). Jeho doménou jsou také mysteriózní krimi minisérie a seriály (např. *Ďáblova lest*, *Ztracená brána*, *Labyrint* nebo *Docent*).

Jeho filmy přivezly mnohé ceny z mezinárodních festivalů – např. z Berlína, Soulu nebo Tampere. Je také nositelem státních vyznamenání Republiky San Marino (Řád svaté Agáty v hodnosti rytíř-důstojník) a Svatého stolce (Řád svatého Silvestra v hodnosti rytíř). S Ministerstvem zahraničních věcí spolupracuje dlouhodobě, v roce 2021 byl ministrem zahraničí jmenován Vyslancem dobré vůle za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí.

Jiří Strach patří k nejvýraznějším tvůrcům současné české audiovizuální scény. Cenu Gratias agit získává za dlouhodobý přínos k mezinárodní prezentaci české kultury a za jeho schopnost propojovat tradiční české hodnoty s univerzálním evropským duchovním dědictvím. Projekce jeho filmů na zastupitelských úřadech, v Českých centrech a na mezinárodních filmových festivalech slouží jako most mezi českou kulturou a zahraničním publikem.

Jiří Strach began his acting career as a child, with his most notable role in Karel Smyczek's fairy-tale film *Lotrando a Zubejda* (*Ruffiano and Sweeteeth*). After graduating from grammar school, he chose to study film directing at the Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague, where he trained under the guidance of Dušan Klein. While still a student, he directed productions for the Czech Television. His first feature film was the highly successful fairy tale *Anděl Páně* (*Angel of the Lord*), released in 2005. Its sequel, *Anděl Páně 2* (*Angel of the Lord 2*), attracted a record cinema audience of more than 1.27 million viewers. For the Czech Television, he also directed the war drama *Operace Silver A* (*Operation Silver A*, 2007). He is equally renowned for his mystery crime mini-series and television dramas, including *Ďáblova lest* (*The Devil's Trick*), *Ztracená brána* (*The Lost Gate*), *Labyrint* (*Labyrinth*) and *Docent* (*Associate Professor*).

Jiří Strach's productions have received numerous awards at international film festivals, including in Berlin, Seoul and Tampere. He is also the recipient of state honours awarded by the Republic of San Marino (Knight Officer of the Order of Saint Agatha), and by the Holy See (Knight of the Order of Saint Sylvester). Jiří Strach has maintained a long-standing cooperation with the Ministry of Foreign Affairs of the Czech Republic. In 2021, he was appointed by the Minister of Foreign Affairs as a Goodwill Ambassador promoting the good name of the Czech Republic abroad.

Jiří Strach is one of the most distinguished figures of the contemporary Czech audiovisual scene. He receives the Gratias Agit award in recognition of his long-term role in promoting Czech culture on the international scene and his ability to connect traditional Czech values with the universal spiritual heritage of Europe. Screenings of his films at Czech embassies, Czech Centres and international film festivals serve as an important bridge between Czech culture and audiences around the world.



DANIEL VÁVRA

VIDEOHERNÍ DESIGNER, SCÉNÁRISTA A REŽISÉR
/ VIDEO GAME DESIGNER, SCREENWRITER AND DIRECTOR

ČR
/ CZECH REPUBLIC

Daniel Vávra je jednou z nejvýraznějších postav českého kreativního průmyslu. Vystudoval uměleckou školu a začínal jako grafik u 2D her na šestnáctibitové počítače. Je tvůrcem, režisérem a hlavním designérem kultovní české hry *Mafia* a scénáristou jejího pokračování. Za scénář k *Mafii* byl nominován na Game Developers Choice Awards Excellence in Writing. Hra *Mafia* získala mnoho ocenění jako Hra roku a Nejlepší scénář roku v mnoha zemích. Série *Mafia* se prodalo více než 5 milionů kusů. Daniel Vávra je spoluzakladatelem studia Warhorse Studios.

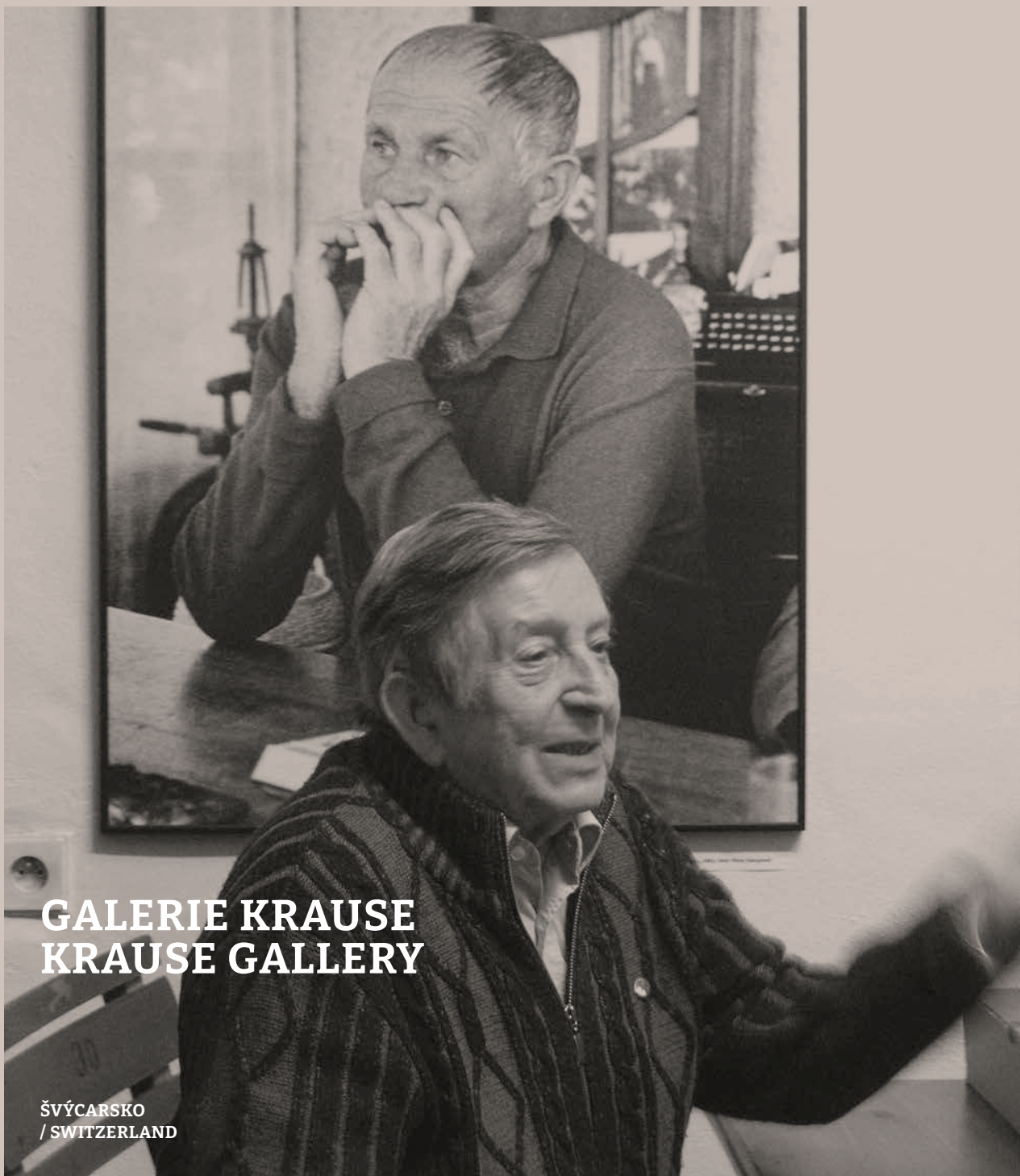
Daniel Vávra dokázal propojit moderní technologii s hlubokým respektem k národní historii a kultuře, čímž oslovil miliony lidí po celém světě. Prostřednictvím celosvětového hitu *Kingdom Come: Deliverance* představil české středověké dějiny. Hra, v prvním díle zasazená do autentických lokalit v Posázaví a ve druhém do Kutnohorska a Českého ráje, slouží jako unikátní interaktivní průvodce českým středověkem a motivovala řadu zahraničních fanoušků k návštěvě České republiky a hlubšímu studiu středověkové historie. Série *Kingdom Come: Deliverance* se prodalo více než 15 milionů kusů. Za tuto hru se svým týmem z Warhorse Studios získal prestižní britskou cenu BAFTA za nejlepší příběh (Best Narrative). Tato cena společně s americkými Oscary a Zlatými glóby patří mezi nejvýznamnější uznání v audiovizuální tvorbě na světě.

Mimo herní scénu je Daniel Vávra aktivním komentátorem na sociálních sítích. O herním designu přednášel na celé řadě mezinárodních konferencí. Jeho zásluhou patří český kreativní průmysl ke světové špičce.

Daniel Vávra is one of the most prominent figures in the Czech creative industries. He studied at an art school and began his career as a graphic artist working on 2D games for sixteen-bit computers. He is the creator, director and lead designer of the iconic Czech video game *Mafia* and the screenwriter of its sequel. For the screenplay of *Mafia*, he was nominated for the Game Developers Choice Award for Excellence in Writing. The game received numerous accolades, including Game of the Year and Best Screenplay awards in many countries. More than five million copies of the *Mafia* series have been sold worldwide. Daniel Vávra is also a co-founder of Warhorse Studios.

Daniel Vávra has successfully combined modern technology with a profound respect for national history and culture, captivating millions of people around the world. Through the global hit *Kingdom Come: Deliverance*, he introduced international audiences to Czech medieval history. Set in authentic locations in the Sázava region in its first instalment and in the Kutná Hora region and Bohemian Paradise in its second, the game serves as a unique interactive guide to the medieval history of the Czech lands and has encouraged many international fans to visit the Czech Republic and engage more deeply with the history of Central Europe. More than fifteen million copies of the *Kingdom Come: Deliverance* series have been sold worldwide. For *Kingdom Come: Deliverance*, Daniel Vávra and his team at Warhorse Studios received the prestigious BAFTA Award for Best Narrative, which, alongside the Academy Awards and the Golden Globe Awards, is regarded as one of the highest distinctions in audiovisual production worldwide.

Beyond the gaming industry, Daniel Vávra regularly contributes to public debate through social media and other platforms and has lectured on game design at numerous international conferences. Thanks in large part to his achievements, the Czech creative industries rank among the world's leading innovators and creators.



GALERIE KRAUSE KRAUSE GALLERY

ŠVÝCARSKO
/ SWITZERLAND

Galerie Krause ve Pfäffikonu poblíž Curychu byla založena v roce 1973 se záměrem pomoci umělcům v exilu v začátcích a vytvořit místo pro setkávání krajanů. V galerii se prodávaly knihy všech exilových nakladatelství, pořádala se autorská čtení a besedy. Přicházeli autoři jako Josef Škvorecký, Viktor Fischl, Jaroslav Velvoda, Oto Ulč a Jiří Lederer. Zavítal také legendární redaktor Rádía Svobodná Evropa Jožka Pejskar a komik Jára Kohout. K návštěvníkům promluvil také slavný český dirigent Rafael Kubelík a ruský spisovatel a disident A. Solženicyn. Galerie se tak stala kulturním centrem pro všechny Čechy a Slováky v exilu. Pro švýcarské návštěvníky se stala prostorem, kde se mohli seznamovat s výtvarným uměním z Československa. Za svou činnost byl Oskar Krause zbaven československého občanství a byl sledován československou státní bezpečností. Jeho svazek byl nazván příznačně Galerie. Po sametové revoluci v roce 1989 se mu otevřela možnost navštěvovat ateliéry umělců ve staré vlasti a činnost galerie rozšířit o umělce žijící v Čechách a na Slovensku.

Životní příběh zakladatele Galerie Krause se vyznačoval pestrostí a dramatičností. Oskar Leo Krause se narodil 19. září 1926 v železničářské rodině manželů Zdeňky a Oskara Krauseových v Nymburce. Jako dvacetiletý vstoupil po vzoru svého otce do Československé strany národně socialistické. Záhy se stal krajským tajemníkem mladých národních socialistů na Mladoboleslavsku. Po únoru 1948 se pokusil o útěk na Západ, ale byl chycen a vězněn. Represe komunistického režimu dopadly i na jeho rodiče. Státní soud je v červnu 1950 odsoudil „pro velezrádnou a špiónážní činnost“ – otce na doživotí, maminku na 18 let. Po odpykání pětiletého trestu Oskar pracoval v dolech, na státním statku, dostal se k cirkusu. V roce 1969 odešel do exilu do Švýcarska, kde dočasně pracoval nejříve u známého cirkusu Knie, později pak jako bankovní úředník.

Jak sám říkal, jeho galerie byla na vesnici, bez výkladních skříní, nemohl se spoléhat na náhodného chodce, ale každého návštěvníka musel nalákat, proto pořádal i různé besedy. Na jednu z nich pozval i herečku Adinu Mandlovou, žijící tehdy na Maltě, jejíž memoáry byly velkým trhákem exilové literatury. Přes dvacet let sledoval práci Jana Kristoforiho a ve spolupráci s Amnesty International zorganizoval výstavu Kristoforiho reliéfů s politickou tematikou.

Oskar Krause zemřel 26. května 2011 ve věku nedožitých 85 let. Galerii předal své ženě Alici, která ji vede dodnes. Spektrum vystavujících umělců po jeho smrti rozšířila o další české a slovenské osobnosti. V posledních letech vystavuje i práce švýcarských umělců, galerii zapojila do akce Pfäffikonská muzejní noc. Spolupracuje s několika krajanskými organizacemi Čechů žijících ve Švýcarsku. Galerie Krause poskytuje i po 50 letech své existence všem návštěvníkům atmosféru přátelství a je místem mnoha zajímavých setkání s českými hudebníky a znalci českého výtvarného umění.

The Krause Gallery (Galerie Krause) in Pfäffikon near Zurich was founded in 1973 to help aspiring artists in exile and create a meeting place for expatriates. The gallery sold books from all exile publishing houses and hosted public readings and discussions. Its guests included writers such as Josef Škvorecký, Viktor Fischl, Jaroslav Velvoda, Oto Ulč and Jiří Lederer. Among those who visited the gallery were the legendary Radio Free Europe editor Jožka Pejskar and the comedian Jára Kohout. The gallery's audiences were addressed by the renowned Czech conductor Rafael Kubelík and the Russian writer and dissident Aleksandr Solzhenitsyn. The gallery became a cultural hub for Czechs and Slovaks living in exile and a space where Swiss visitors could see visual art from Czechoslovakia. Because of his activities, Oskar Krause was stripped of his Czechoslovak citizenship. He was monitored by the Czechoslovak secret police (with a police file fittingly named *Galerie*). Following the Velvet Revolution in 1989, he was once again able to visit art studios in his homeland and expand the gallery's activities to include artists living in the Czech Republic and Slovakia.

The life story of Galerie Krause's founder was dramatic, with many up and downs. Oskar Leo Krause was born in Nymburk on 19 September 1926. His parents were Zdeňka and Oskar Krause, a railway worker. At the age of twenty, following in his father's footsteps, he joined the Czechoslovak National Socialist Party. He soon became regional secretary of the party's youth organisation in the Mladá Boleslav region. After the Communist takeover in February 1948, he attempted to escape to the West but was captured and imprisoned. The communist regime's repression did not spare his parents either. In June 1950, the State Court convicted them of "high treason and espionage" - his father was sentenced to life imprisonment and his mother to eighteen years in prison. After serving a five-year sentence, Oskar worked in mines, on a state-owned farm and later with a circus. In 1969, he emigrated to Switzerland, where he initially worked for the renowned Knie Circus and later as a bank clerk. As he himself used to say, his gallery was in a village and had no shop windows, so he could not rely on passers-by but had to attract every visitor personally. For this reason, he regularly organised events such as discussions. One such event featured the actress Adina Mandlová, then living in Malta, whose memoirs had become a major success in exile literature. For more than twenty years, he followed the work of Jan Kristofori and, in cooperation with Amnesty International, organised an exhibition of Kristofori's politically themed reliefs.

Oskar Krause died on 26 May 2011 at the age of 84. He passed the gallery on to his wife Alice, who continues to run it to this day. She broadened the range of exhibiting artists to include additional Czech and Slovak personalities. In recent years, the gallery has also exhibited works by Swiss artists and participated in the Pfäffikon Museum Night. Alice Krause cooperates with several associations of Czechs living in Switzerland. Even after more than fifty years of existence, Galerie Krause remains a welcoming place, offering visitors the opportunity to engage with Czech musicians and connoisseurs of Czech visual art.

Cena Gratias agit 2026
Vydalo Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
Loretánské náměstí 5, 118 00 Praha 1
www.mzv.cz

Tisk: Tiskárna Ministerstva vnitra,
Bartůňkova 1159/4, 149 00 Praha 4
Vydání první. 2026

ISBN 978-80-7441-118-2

